

NOUS PARTITS PER A UNA NOVA POLÍTICA

Els partits del segle XXI. Nova política, nous partits

Des de fa uns anys, i coincidint darrerament amb la crisi econòmica, estem vivint una etapa de creixent descrèdit de la política. La política i els polítics no estan de moda, viuen hores baixes, i no només a casa nostra, sinó arreu. El resultat és una deslegitimació de la política, amb una cada cop més creixent manca de confiança en els seus dirigents, fet que comporta una accentuada manca de credibilitat. Sens dubte, la generalització del fenomen obliga a preguntar-nos sobre les causes d'aquest descrèdit, d'entre les quals l'acusació llançada als partits polítics de posar els seus interessos partidistes per davant dels de la ciutadania i de tenir com a únic objectiu mantenir-se al poder. També s'assenyalen factors de caràcter tècnic, com la llunyania dels polítics de les demandes dels ciutadans, les candidatures tancades, en les quals pesa en excés el poder dels partits, i l'elecció interna dels líders.

Per analitzar els partits del segle XXI, la seva relació amb els ciutadans, el binomi partits-govern i la importància del lideratge en les formacions, des d'frc *REVISTA DE DEBAT POLÍTIC* us recomanem la lectura de quatre articles que aborden el tema des de diferents perspectives.

La diputada i portaveu adjunta socialista al Parlament de Catalunya, **Laia Bonet**, reclama la recuperació de la política, reinventant-la, construint una nova política que sigui capaç de tornar a il·lusionar la ciutadania. Per la seva banda, el professor de Ciència Política de la UPF **Javier Astudillo** respon a dues afirmacions que sovintegen en l'opinió pública: els partits no es governen de manera democràtica; i no hi ha diferències en com ho fan els partits d'esquerra i els de dretes. Què hi ha de cert? **Joan Rodríguez**, de la Universitat de València, desgrana arguments a favor i en contra de les primàries als partits, evidenciant en tot moment la importància de les formes d'elecció dels líders de partit. Seguint aquesta mateixa línia, **Oscar Barberà** i **Astrid Barrio** tracen els escenaris que sorgeixen dels diferents mecanismes de selecció del líder dels partits, amb l'evolució d'aquest mecanismes als països anglosaxons, a les democràcies consolidades d'Europa i a les noves democràcies europees.

Sens dubte, els partits no només són estructures de selecció de líders i d'elaboració de polítiques. Si una cosa evidencia el moviment del 15-M és que els partits han d'aprendre a escoltar millor les demandes dels ciutadans i, sobretot, respondre-les. Els partits han d'apropar-se al poble, perquè, recordem, els partits han de ser manifestació de la voluntat popular, i no a l'inrevés. Cal que els partits escoltin, responguin i diguin la veritat. Només així guanyaran en credibilitat i força.

A finals del proper mes d'octubre, el Partit dels Socialistes de Catalunya celebrarà el seu XII Congrés, un congrés que hauria de donar respostes concretes i clares als reptes que afronta el socialisme i Catalunya. Els valors continuen sent els mateixos, però cal que es replantegin les formes de fer política i la relació amb la societat. Deia Willy Brandt que en el codi genètic del socialisme democràtic i reformista hi havia la seva permanent capacitat per generar nous inicis. La renovació socialista s'autodefineix com la reescriptura continuada i permanent d'un projecte que té successius inicis, deia. L'any 1993, Joan Reventós publicava *Renovación socialista. Cada nueva época requiere nuevas respuestas*, en ple debat sobre la renovació del socialisme espanyol durant la darrera etapa del govern de Felipe González. Aquest llibre va més enllà de qüestions conjunturals i planteja les renovacions en els partits com una forma d'adaptar-se al moment històric en què es viu. "Una renovació que ha de néixer d'un debat d'idees, projectes, formes organitzatives i de persones", deia Joan Reventós. Prenem-ne nota. ■ **Cristina González i Buil**